

ÚJ REND

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1080

26.11.2023 (134)

Michael Kühnen Politikai katonáskodás: SA hagyomány és szellemiség

3. rész

A SA TRAGÉDIÁJA (1933/34)

1933. január 30. úgy tűnt, hogy a forradalmi harcosok minden reménye teljesül: A győzelem megszületett, a Führer birodalmi kancellár lett; az NSDAP a német nemzet vezető politikai erejévé vált, rohamosztaga ellenállhatatlanul duzzadt - 1934 júniusában már több mint hárommillió német férfi viselte büszkén az SA barna ingét; a vezérkari főnök birodalmi miniszter lett, és az 1933 szeptemberében tartott győztes birodalmi pártkongresszuson szimbolikusan Hitler után a leg-erősebb személyiségnek és a Führerrel szinte egyenrangúnak emelték ki. És mégis, a háttérben jogos elégedetlenség erősödött az SA-ban:

Túl kevés szó esett a nemzetiszocialista forradalom megvalósításáról és végrehajtásáról, túl sok szó esett a "nemzeti felkelésről", amely most már teljes. De a Reichswehrben, a közigazgatásban és a gazdaságban még mindig erős reakcióval való szövetség és kompromisszum nem volt győzelem, csak félsiker volt. Az SA harca mindig is a Vörös Front ÉS a reakció ellen folyt, amióta az első nemzetiszocialista forradalmárokat 1923. november 9-én a reakció elárulta és lelőtte. A Vörös Frontot következetesen felszámolták és 1933. január 30-a után végleg legyőzték, a nemzeti forradalom győzött - de hol volt a szocialista forradalom, amelynek most következetesen ki kellett és kell felszámolnia a reakciót?

Még a Führer idézett újévi üzenete is, annak minden érezhető melegsége és elismerése ellenére, sajátosan tisztázatlanul és elmosódottan hangzott:

A Reichswehrnek továbbra is a Birodalom külső védelmét kellett volna ellátnia, de az SA-nak belsőleg? Mit jelenthetett ez konkrétan: védelmet belülről, ami valójában az állambiztonság teljes apparátusa feletti ellenőrzést és annak átszervezését jelentette volna. Erről azonban szó sem lehetett - bár az SA-t többször is "segédrendőrségként" használták, és számos SA-vezetőt neveztek ki rendőrfőnököknek, a rendőrségi és biztonsági apparátus semmiképpen sem volt alárendelve az SA-vezetés egészének, ahogyan az szükséges és szükséges lett volna ahhoz, hogy az SA valóban képes legyen ellátni ezt a feladatot. Röhmnak ehhez át kellett volna vennie a Belügyminisztériumot? - Erről sem volt szó.

Az SA vezetése ugyanilyen szkeptikus volt a Reichswehrrel való "munkamegosztást" illetően:

Az Ernst Röhm körüli nemzetiszocialista forradalmárok majdnem mind egykori fronttisztok és későbbi Freikorps-vezetők voltak - politikai katonák, akiket kiszorítottak a Reichswehrből, és akik már régen megértették, hogy ez a látszólag apolitikus erő valójában a reakció rendkívül politikai hatalmi eszköze. Ernst Röhm és stábjja megértette a forradalom logikáját, hogy egy forradalom csak akkor igazán biztonságos, ha létrehozta saját forradalmi hadseregét!

1934 első felében tehát a belső feszültségek egyre inkább fokozódtak: Az SA követelte a reakció elleni "második forradalmat", és ennek döntő lépéseként az SA fegyveres népi milíciává való átalakítását, valamint a megfelelő vezetők és alvezérek tisztként és altisztként való áthelyezését a Reichswehrbe, hogy azt politikailag ellenőrizni lehessen. A két elem kombinációjából - egy magas technikai színvonalú, erős és gyorsan bevethető, kis létszámú nemzetiszocialista elit alakulat létrehozása, valamint egy gyakorlatilag minden katonaképes korú férfiból álló népi milícia alstruktúrája - az SA vezérkarának vezetésével létre kellett hozni a kívánt nemzetiszocialista népi hadsereget, és a reakció kezéből ki kellett ragadni a döntő hatalmi eszközöket.

Ennek következtében az SA régi kettős jellege egyre inkább megmutatkozott: bár önképének megfelelően mindig is a párt korlátlan alosztálya maradt, most már nemcsak katonai egységgé akart újra válni, mint a múltban, hanem a jövő forradalmi néphadseregévé is! Erre végül is Röhm már 1919-ben kiválasztotta és támogatta. Végül is mindig is így értelmezte SA-vezetői feladatát. És ez megfelelt - mint említettük - az NSDAP mint forradalmi párt logikájának is, amely azt állította: **"A párt parancsol az államnak!"**.

A párt ágaiban már a harcok idején létrehozta az "árnyékállamot", amelynek a for-

radalom után be kellett hatolnia a polgári államapparátusba, és azt nemzetiszocialista értelemben kellett átalakítania. És ebben az árnyékállamban az SA mindig is a leendő néphadsereg szerepét töltötte be. Sem az SA vezetése, sem az egyszerű SA harcos nem értette már, hogy a hatalomátvétel után miért áldozták fel ezt az igényt egyre inkább minden szinten - de mindenekelőtt az SA feladatát illetően - a kompromisszum és a reakcióval való hatalom- és feladatmegosztás javára.

Ernst Röhm hárommillió SA harcosának támogatásával, akik már fegyvertelenül is a legerősebb hatalmi tényezőt jelentették a Birodalomban, megkezdte az ellenlépéseket: A forradalom várható második szakaszát megelőzve megkezdte az SA átalakítását és katonai alakulatba való átszervezését, és az SA-csoportok látványos felhívásai révén birodalomszerte, beszédekkel, kiáltványokkal és felvonulásokkal egyre nagyobb nyomást gyakorolt. Kijelentette:

"Ha a polgári lelkek úgy gondolják, hogy elég, ha az államapparátus más előjelet kapott, hogy a nemzeti forradalom már túl sokáig tartott, akkor mi most az egyszer szívesen egyetértünk velük; valóban itt az ideje, hogy a nemzeti forradalom megszűnjön, és nemzeti szocialista forradalom legyen belőle. Akár tetszik nekik, akár nem, mi folytatjuk a harcot. Ha végre megértik, mi forog kockán, velük együtt, ha nem akarják, nélkülük, ha pedig muszáj, ellenük".

És végül 1934. április 18-án a reakció elleni nyílt hadüzenet már felülmúlhatatlan módon történt meg, amikor Ernst Röhm egy beszédében kijelentette:

"De mi nem nemzeti forradalmat csináltunk, hanem nemzeti-szocialista forradalmat, ahol a "szocialista" szóra külön hangsúlyt fektetünk! Ahol ezek a nemzeti erők időközben nemzeti gondolkodásuk mellett megtanulták és gyakorlatban is gyakorolták a szocializmust, ott tovább menetelhetnek velünk. De ahol azt hiszik, hogy mi a legkisebb engedményt is tennénk következetes szocialista akaratunkból az ő kedvükért, ott súlyosan tévednek.

A reakció és a forradalom természetes halálos ellenségek. Nincsenek hidak újra és újra, mert az egyik kizárja a másikat. Az új németországi rendszer, amikor hatalomra került, érthetetlen elnézéssel nem takarított kíméletlenül a régi és még régebbi rendszer hordozóival és csatlósaival. Ma is vannak olyan emberek a közszolgálati pozíciókban, akik még nem éreztek egy szippantást sem a nemzetiszocialista forradalom szelleméből. Nem rójuk fel nekik, hogy a fejlődés által megelőzött magatartásuk van, bár nem tartjuk szerencsésnek, hogy ahelyett, hogy egyenrangúvá tették volna őket, kiiktatták őket. De határozottan és kíméletlenül kitörjük a nyakukat, ha ezt a reakciós magatartást meg merik erősíteni".

Az ilyen és ehhez hasonló, ezekben a hónapokban tucatjával ismételt kiáltványok

egyre inkább azt a pletykát terjesztették, hogy Ernst Röhm puccsot tervez - hogy a második forradalmat, amelyet szükségesnek tartott, az SA felkelése fogja kiváltani. Ez azonban teljesen félreismerné Röhmöt:

Ernst Röhm mindig hűséges és lojális híve volt a Führernek - igaz, nem bizánci igent mondó és hízelgő, hanem magabiztos és önérzetes barát. Az SA elitcsapatainak (Stabswache) felfegyverzésével, az SA mint katonai erő újjászervezésével, valamint felhívásaival és kiáltványaival Röhm nem készült államcsínyre, amelyet aligha lehetett volna ilyen nyíltan és provokatív módon megrendezni. Mindig világos volt, hogy a forradalom második szakaszát nem Adolf Hitler ellen, hanem vele együtt kell kezdeményezni; de az is mindig világos volt, hogy Röhm, akárcsak 1924-ben, lemond és visszaadja megbízatását, ha a Führer ellene dönt. Ennek egyértelmű bizonyítéka, hogy Röhm a Németországba való visszatérésekor nem mondott le a bolíviai hadseregből, hanem csak szabadságot vett ki - vagyis nyitva hagyta a visszautat arra az esetre, ha nem tudná végigvinni az elképzeléseit! Sem 1934. június 30-án, sem a későbbiekben nem fenyegetett tehát semmilyen SA-felkelés: a "Röhm-puccs" valójában egy Ernst Röhm elleni puccs volt - amelyet a reakció idegháborúja és intrikái tettek lehetővé, amelyekkel a Führert megtévesztették.

Adolf Hitlerrel szemben azonban nem szabad ezen a ponton olcsó kritikát megfogalmazni: Röhm nem akart puccsot, de nyomást akart gyakorolni - többek között a Führerre is, hogy megnyerje őt az elképzeléseinek. Ez önmagában is az SA "alaptörvényének" megsértése volt, amely nem folytathat saját politikát, hanem mindig a párt harcos alosztálya kell maradnia, és alá kell rendelnie magát a párt stratégiájának és taktikájának. Ez a jogsértés minden bizonnyal indokolta volna a vezérkari főnök eltávolítását. Felelőtlenség is volt egy ilyen feszült belpolitikai légkörben, amelyben nem volt lehetséges SA-puccs, de egy reakciós Reichswehr-puccs állandóan lehetséges volt, és többször fenyegetett is. Egy ilyen puccs polgárháborúhoz vezethetett volna!

Hitler 1934. június 30-i intézkedései - megtévesztve a puccsról szóló pletykák és a reakció intrikái által, megerősítve a párton belüli rivális Röhm-ellenfelek által, nyomás alá helyezve a vezérkari főnök által és fenyegetve a reakciós restaurációs törekvések által - az ő szemében a közelgő polgárháború megakadályozását szolgálták. Ennek fényében érthetővé válik az SA-vezetők kivégzése. Nem lehet és nem is szabad a történelmi megfigyelő kényelmes karosszékéből, ötven évvel később ítélkezni a bűnösség és a tragédia felett!

A történelmi tapasztalatokból azonban le lehet vonni tanulságokat a jelen és a jövő számára - ahogyan azt már megtettük az SA 1923. november 9-i első tragédiájával kapcsolatban: Az SA kettős - katonai vagy tisztán politikai - jellegének mögöttes feszültsége kétszer is drámai eseményekben szabadult fel: Mindkétszer az SA hatalma csúcsán volt, és mindkétszer ezt a hatalmat veszítette el olyan véres

leszámolásokban, amelyek nem hagytak neki esélyt. 1923 után helyes volt az a döntés, hogy az SA-t megfosztották katonai jellegétől, és kizárólag propagandisztikusan hatékony párhadsereggé alakították át. Ernst Röhm akkoriban tévedett. Az SA feladata nem az volt, hogy katonailag legyőzze a rendszert, amely ellen harcolt, hanem az, hogy a nemzet harcos elitjét a soraiba gyűjtse, és SA-szellemének példáján keresztül a nép széles tömegeit megnyerje a nemzetiszocializmusnak, hogy az NSDAP számára lehetővé tegye a legális forradalmat. Így értettük mi az SA hagyományát, és így alkalmazzuk azt a mai harcok idején.

1934. június 30-án azonban a nemzetiszocialista mozgalom már hatalmon volt, az SA lényegében teljesítette feladatát. Ilyen helyzetben azonban már csak arról van szó, hogy a polgári állam minden intézményét és hatalmi bástyáját át kell itatni a nemzetiszocialista szellemmel, át kell alakítani és a párt fennhatósága alá kell helyezni. Ez mindenekelőtt a belső és külső állambiztonság minden formációjára vonatkozik. Ezek a területek a győztes SA és a benne szervezett nemzet harcos elitjének klasszikus feladatai! A burzsoá reakció hatalmi bástyái elleni ilyen küzdelem nélkül a forradalom befejezetlen marad, és a nagy feszültségek alatt meg kell buknia és össze kell omlania, ahogyan végül is megtörtént. Ernst Röhmnek tehát ezúttal igaza volt.

A reakció elleni következetes és kíméletlen harc ezért a hetedik követelés az SA hagyományában. Tekintettel az SA és nagy vezérkari főnöke véres és tragikus történetére, mi tudatosan és kérlelhetetlenül állunk ebben az SA-hagyományban, amely Ernst Röhm már idézett szavaiban világosan kifejeződik:

"A reakció és a forradalom természetes halálos ellenségek. Nincsenek átjárható hidak, mert az egyik kizárja a másikat."

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHEFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION
Gegründet 1978

Der Kampf geht weiter !

Nothing kills the spirit of the Germanic people as the Wehrmacht on May 8, 1945 as the national-socialist movement exists as it exists in the Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!
"Liberation" von Massenmord, Vertreibung, Verfolgung und Völkermord haben nicht ausgerottet, das Kern der germanischen Völker selbst jähren Führer Adolf Hitler zu ersetzen.
Alle Nationalsozialisten und sonstige arbeitsfähige Völker und Rassenmitglieder stehen Schicksal an Schicksal im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.
Der Umgang ist zwar nicht gut worden, aber die Größe des Vergehens verdient es heute auch viel größer als in der Vergangenheit.
Der verantwortliche Gegner ist aber dabei, das Volkstum - gegen alle weißen Völker (-) zu behaupten. Seine Mittel und Einwirkung: Überführung und Konsumierung.
Ob "legal" oder "illegal", ob im Wahlkampf oder im Streikkampf, ob als Propagandamittel bewährt oder auf einem Kolonialfeld andere Art jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!
Hitler Hitler
Gottfried Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

ÚJ REND
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (132)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Frontjelentés
Interjú Mollyval
Harmadik rész

NSK: A jelenlegi projektjeid nyilvánvalóan filozófiai és művészeti vonatkozásúak.
Kérem, írja le, hogyan vélekedik az ilyen témáknak a politikában betöltött hatásáról.
Molly: Adolf Hitlerre és az Emberiség Hadseregére
(www.morningbeancient.com/truth.htm) koncentrálok. Most 21 oldalra terjed, és még nagyon sok tennivaló van. A második világháború tanulmányozása az információk abszolút akasztéza. Az ember információt keres egy dologról, és talál még két dolgot, amit kutatni kell. Kicsit olyan érdekes, mintha régezzel lennél, aki felhívja az eltemetett múltat. Egy olyan múltat, amelyet inkább nem szeretnénk felszínre hozni. Lenet az internetnek.

 the NEW ORDER
Number 176 (2021) Founded 1978 April 26, 2022 (132)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.
Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.
All National Socialists and other racially-aware citizens and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.
The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.
The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture dimention, and race-mixing.
Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!
Hitler Hitler
Gottfried Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Az NSDAP/AO a világ legnagyobb Nemzetiszocialista propagandaszállító!

Nyomtatott és online folyóiratok sok nyelven

Könyvek százai sok nyelven

Webhelyek százai sok nyelven

					
---	---	---	--	---	---

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!